

## Minulost

Hudba Praha

Koukat jen, kde co lítá,  
zahleděn do nebe.  
Postava smutná, zlitá,  
když v srdci zazebe.

Koukat, jak voda teče,  
zhlížet se v hladině  
a cejtit, jak se vleče  
hodina k hodině?

Kdo stejnou nohou vstoupí  
do téže řeky zas  
a na chvíli uloupí  
ten uplynulej čas

Vrátí, co nejde zpátky?  
Ten vyhořelej knot?  
Vstoupit zadními vrátky  
za zrezavělej plot?

Nemoh' jsi - tak jsi vyběh',  
všechno se ti motá.  
Je to pravdivěj příběh  
všedního života.

Nemoh' jsem - tak jsem vyběh',  
všechno se mi motá.  
Je to pravdivěj příběh  
všedního života.

Někdy bych z toho zvracel  
skrčenej u dveří-  
průměrná situace  
toho, kdo uvěří.